Скандальний Влад Сорд: портрет афериста

Читать на русском
Додати як бажане джерело в Google

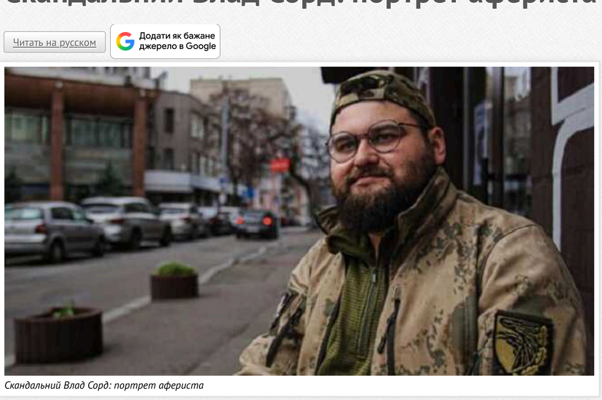
Скандальний Влад Сорд: портрет афериста

Шахрай довгий час водив за носа купу людей, доки не стався скандал з ображеною коханкою.

Дванадцятого серпня користувачка X (раніше — Twitter) з ніком «Страшна жінка» написала великий тред про свої стосунки з військовим Владом Сордом. Вона розповіла, що той її обманув і одночасно зустрічався ще мінімум із двома дівчатами. Тред прочитали близько 500 тисяч людей, і до військовослужбовця з'явилось багато інших запитань, зокрема, про гроші, які він довгий час збирав на потреби підрозділу «Сенека» 93 бригади. Сорду згадали про збір 3,5 мільйона гривень на «п'ять польських мінометів», який він відкрив у липні 2022 року і досі про нього не відзвітував. Після обіцянок «розказати всю історію» за півтора-два тижні військовий визнав, що мінометів він не купив, а гроші витратив «на інші потреби». Які саме — не уточнив і жодних виписок або чеків не опублікував. Як з'ясував «Бабель», зараз група адвокатів збирає свідчення різних людей, які донатили Сорду або були якось із ним пов'язані — його підозрюють у шахрайстві. Редакторка «Бабеля» Юліана Скібіцька поговорила з десятком людей, які в різний час служили з Сордом або були знайомі. Розповідаємо велику історію про бійця, довкола якого багато питань, обману та маніпуляцій. На прохання деяких героїв не оприлюднюються їхні імена та позиції.

1. Справжнє ім'я Сорда — Владислав Стафійчук-Гранецький, його позивний — «Змій». Йому 28 років, народився у Вінницькій області, як він сам говорив, у бідній родині. Далі ми розповідаємо історію, відому з його слів.

В інтерв'ю Укрінформу в 2019 році Владислав розповідав, що в 16 років утік з дому і поїхав до Криму. Там вступив на бюджет до філії Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, отримував підвищену, а потім і президентську стипендію (у 2011 році вона становила близько 140 доларів на місяць, у 2013-му — 280 доларів), практикувався у Верховній Раді Криму. Завдяки стипендії та роботі «в 20 років купив собі квартиру в Сімферополі».

У 2013 році почалася Революція гідності — Сорд у цей час навчався на останньому курсі. Він кинув університет і поїхав до Києва, де вступив до «Правого сектора». Першого квітня, коли Крим вже окупувала Росія, Сорд поїхав у Сімферополь. Там хлопець побачив, що в його квартирі живуть «якісь люди з Саратова». Це протирічить словам Сорда, що він купив квартиру в 20 років, адже 20 років йому виповнилося в 2015 році. В інтерв'ю Сорд не уточнював, в якому році він купив квартиру.

Із Криму Сорд відправився воювати у складі «Правого сектора» — до Савур-Могили, а потім в Іловайськ. «Нас було, здається, 38 чоловік, — продовжував Сорд в інтерв'ю Укрінформу. — Ми там [в Іловайську] були вже два тижні (з іншого матеріалу Сорда, на «Цензор.нет», виходить, що в Іловайську він пробув кілька днів - ред.), я був стрільцем прикриття, утримував позицію».

В Іловайську Сорд отримав поранення — в окоп, де був він із побратимами, впав КАМАЗ, який накрив «Град». Частина людей загинула, а сам Сорд отримав важке поранення. Він згадує, що його вивезли в Дніпропетровськ, у лікарню імені Мечникова (в іншому матеріалі, на «Цензор.нет», Сорд розповідав, що спочатку його привезли на базу «Правого сектора», де його «кинули на підвал», і вже звідти, за кілька днів, привезли в лікарню Мечникова).

«Якщо не помиляюсь, коли ми до Дніпра доїхали, там [в Іловайську] уже почалась жесть — оцей прорив, «коридор», розстріл, — розповідав він. — Нам сильно пощастило — максимум через півтори доби після того як нас вивезли, там було страшне вже».

Поки Сорд відновлювався після поранення, він дізнався про загибель в донецькому аеропорту свого бойового товариша — бійця Сергія Табали з позивним «Север». Після похорону Табали Сорд заснував загін «Месники імені Сергія Табали» — бійці відокремились від «Правого сектора» і воювали в Пісках своїм окремим підрозділом, а потім — у складі добровольчого батальйону ОУН.

Те, що Сорд дійсно воював у Пісках, «Бабелю» підтвердив колишній пресофіцер 93 бригади, а зараз офіцер управління 47 механізованої бригади Андрій Міхейченко. «Це була атака на «Вольво-центр» (тоді там був блокпост українських військ), і він брав у ній участь, — згадує Міхейченко. — Ми заходили разом із нашою сьогодні ротою та добровольцями. Закидав противника гранатами, треба було повертатись, тож він до мене в окоп і забіг».

У 2015 році Сорд підписав контракт з 93 бригадою. «Він був рік на Бутівці (шахта «Бутівка» знаходиться між південною межею Авдіївки та Донецьком. Тут у 2015 році точилися бої між українськими бійцями та бойовиками так званої «ДНР» - Ред), потім у батареї артрозвідки», — каже нинішня пресофіцерка бригади Ірина Рибакова. У 2017 році Сорд перейшов до пресслужби 93 бригади. Він пояснював це так: незадовго до переходу в нього стався конфлікт з одним із офіцерів, вони побилися. Командир бригади, прочитавши збірку віршів Сорда «Трансгресія», викликав його до себе і запропонував два варіанти — або відправитися на «губу», або стати начальником пресслужби.

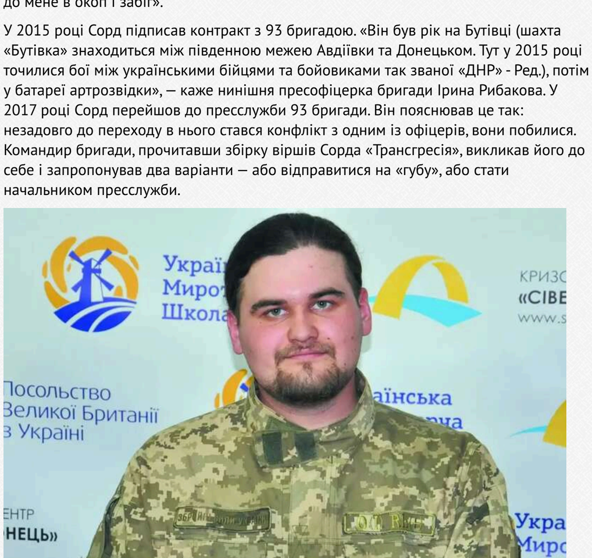

Влад Сорд зі своєю книгою «Трансгресія»

Андрій Міхейченко, який тоді керував пресслужбою бригади, каже — брати солдатів на офіцерську позицію в пресслужбі тоді було звичною практикою. «Сорда відрядили до пресслужби після кількох скандалів, історії з СЗЧ [самовільне залишення частини] (у 2021 році в ефірі програми «Право на владу» Антон Геращенко повідомив, що у 2017 році Сорда засудив Новоайдарський суд за дезертирство. Сорд визнав, що дійсно був у СЗЧ — за його словами, він поїхав до своєї дружини, з якою нещодавно зіграв весілля - ред.), командир вирішив дати йому другий шанс, — каже Міхейченко. — У пресслужбі було дві офіцерські посади, одна була зайнята мною. На другу ми залучали солдатів, які мали хист до творчості».

У 93 бригаді Влад Сорд, за його словами, написав гімн бригади, а також ініціював перейменування бригади на «Холодний Яр» (до того вона називалася «Харківська»), «сам намалював шеврон, прапор, пройшов усі ланки реєстрації цього і дійшов тод аж до президента Порошенка». Андрій Міхейченко каже, що це трохи перебільшення. «Він писав текст гімну, погоджував з комбригом, там були і фрагменти від комбрига, але музику писав не він, — говорить військовий. — Сорд був у групі, яка займалась ребрендингом бригади, але ініціатива, назва, патч, прапор тощо — це розробили, в першу чергу, історик Василь Павлов, Віталій Гайдукевич, а не хтось інший».

У 2017 році Сорд одружився з письменницею Вікторією Гранецькою. На початку 2018 року він звільнився зі Збройних сил, закінчивши контракт, і разом із дружиною заснував видавництво «Дім химер».

2. Двадцятого березня 2021 року на Банковій, біля Офісу президента, проходила акція прихильників Сергія Стерненка (23 лютого суд в Одесі засудив Стерненка до семи років в'язниці та вирішив конфіскувати половину його майна. Його звинуватили у викраденні Сергія Щербича — одеського активіста, який був членом проросійської партії «Родіна». 31 травня Апеляційний суд змінив це покарання на один рік умовного строку).

Учасники розмалювали будівлю Офісу, підпалили двері та вибили вікна. Наступного дня поліція затримала того, хто побив вікна, ним виявився Влад Сорд. Він провів декілька днів у СІЗО, потім його відпустили під цілодобовий домашній арешт. Сорда підтримали десятки бійців та волонтерів. А сам він у програмі «Право на владу» на «1+1» говорив, що його затримали, бо Офіс президента хоче дискредитувати будь-які протестні акції.

Під час ефіру Сорд згадав, що коли він після поранення в Іловайську лікувався в лікарні імені Мечникова, його нагородили орденом Богдана Хмельницького. Він показав нагороду та назвав номер ордена — 83075. Про орден Сорд згадував і раніше, в інтерв'ю сайту «Українська Вінниця» 14 березня 2019 року: «Там [у лікарні Мечникова] мені пан [Валерій] Гелетей [на той час міністр оборони України] вручив орден Богдана Хмельницького, хоча я не був військовослужбовцем, не мав звання».

В ефірі «Право на владу», який був 25 березня, Сорд сказав, що це був чоловік, схожий на Гелетея. 30 березня 2021 року в інтерв'ю вінницькому сайту «20 хвилин» Сорд так описував отримання ордена: «Одного разу до лікарняної палати зайшов чоловік у цивільному, запитав, хто тут Влад Стафійчук, підійшов і сказав, що я нагороджений орденом, який він мені тут же вручив. Хто це був, не знаю. Якби зараз показали його фото, упізнав би, звичайно. До ордена додали книжечку. Тепер розумію, що всі ці книжечки посвідчень вписувалися-вписувалися прямо там. Було тільки моє ім'я та прізвище. Ще підпис значився. Книжечка не збереглася».

Цей орден Сорд показував в ефірі «1+1»

На це звернув увагу колишній куратор батальйону «Кривбас» (добровольчий батальйон, який створили у 2014 році. Переважно складався з мешканців Кривого Рогу) Микола Колеснік. «Я побачив фото, де він стоїть з цим орденом, — розповідає Колеснік «Бабелю». — І дуже здивувався, бо зазвичай рядових та сержантів (Сорд був молодшим сержантом) цим орденом не нагороджують. Щоб його отримати, людина має дійсно вчинити подвиг на війні». Наступного дня після ефіру депутат Владлен Неклюдов опублікував відповідь від Офісу президента, що Сорд не отримував жодних державних нагород.

Колеснік також показав кілька знімків Сорда. Перший опублікували «ВКонтакте» 17 серпня 2014 року — на ньому Сорд, за словами Колесніка, знаходиться на блокпості між Донецькою та Дніпровською областями, хоча мав бути в цей час в Іловайську. Інші знімки за 7 вересня, на них Сорд знаходиться на концерті, хоча мав у цей час лікуватися після поранення. Колеснік також писав, що бійці, які були в Іловайську в той час, не бачили там Сорда.

«Бабель» поговорив з двома бійцями, які в серпні 2014 року були в Іловайську — Андрієм Міхейченком та Андрієм Шкіпером. «Я бачив там хлопців з «Правого сектора», спілкувався з ними, всіх ми в принципі знали — Сорда там не було», — каже Міхейченко. «Він [Сорд] казав, що був у складі нашої групи в Іловайську, але його там не було, — додає Шкіпер. — Нас там була невелика кількість, і ми добре один одного знали. Поки не сталася ця ситуація, я його взагалі не знав».

На захист Сорда тоді виступив колишній комбат батальйону «Свята Марія» Олексій Середюк — він розказав, що зустрів Сорда спочатку 13 серпня на останньому блокпості. А потім, за кілька днів, той допомагав йому перебинтовувати поранену кисть. Такого не може бути, адже в ці дати Сорд, за його власними поясненнями, вже мав бути в лікарні.

У коментарях учасник боїв в Іловайську, боєць батальйону «Кривбас» Денис Золотарьов написав, що КАМАЗ, який нібито впав в окоп і вбив частину людей, насправді просто згорів, а самого Сорда він під час цього бою не бачив.

У відповідь на звинувачення Сорд написав колонку на «Цензор.нет». У ній він пояснював, що фото, викладене 17 серпня, зробили раніше. А фотографії з концерту — за 6 вересня, коли він вже виписався з лікарні. Сорд плутано пояснив, коли він був в Іловайську. Але за новою версією, пробув він там точно менше двох тижнів.

У квітні 2021 року суд оштрафував Сорда за незаконне зберігання ордена Богдана Хмельницького. В ухвалі, зі слів Сорда, зазначено, що він отримав орден, поки лікувався в «Мечникова», від невідомого чоловіка у військовій формі, але без шевронів. Суд визнав, що Сорд зберігав орден незаконно, і конфіскував його. Сам Сорд своєї провини не визнав.

3. Після 24 лютого Сорд мобілізувався до 93 бригади. А 15 березня 2022 року йому, за його словами, подзвонив активіст Роман Ратушний. «Він сказав, що має типів, з якими подвижував на Київщині, і хоче далі нормально воювати, бажано зі мною», — писав Сорд у Twitter.

«Ми дійсно шукали шляхи легалізуватися в ЗСУ, бо через військомати це було складно зробити, — розповідає один з побратимів Ратушного, який разом з ним воював у Тероброні Києва. — У Роми було багато номерів, ми почали всіх обдзвонювати і Змію теж подзвонили. Тим більше, ми знали, що він служить в 93 бригаді, і нам дуже хотілося потрапити саме туди — бо це легендарна бригада».

За словами Сорда, разом із Ратушним він обговорював створення спецпідрозділу на базі 93 бригади. Двоє близьких побратимів Ратушного та його мати Світлана Поваляєва кажуть, що ніколи не чули від Романа про плани створювати щось зі Змієм. «Рома ніколи не був не те що другом Змія, а навіть і близьким приятелем, — каже Світлана Поваляєва. — Я пам'ятаю, що коли Рома крайній раз приїздив на похорон свого побратима, він говорив, що Змій сидить у Барвінковому, за 30 кілометрів від фронту, а всім розповідає, як він страшно воює».

Дев'ятого червня 2022 року Роман Ратушний загинув неподалік Ізюму. У липні Сорд, за його словами, обговорив з командиром бригади Русланом Шевчуком ідею спецпідрозділу. «Мінімум на 95% ми зійшлися у баченні. Я йому доповів, що у нас є готова структура, тому задум вже можна реалізувати. Так він запропонував мені очолити спецвзвод», — розповідав Сорд в інтерв'ю виданню «Свідомі» у січні 2023 року. Взвод назвали на честь Романа Ратушного його позивним «Сенека».

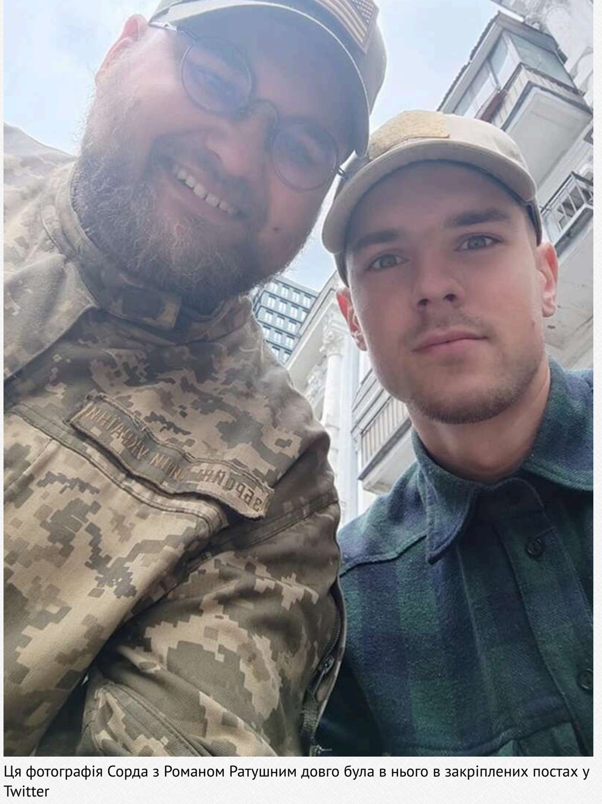
Ця фотографія Сорда з Романом Ратушним довго була в нього в закріплених постах у Twitter

Очолити «Сенеку» Сорду запропонував командир 93 бригади Руслан Шевчук, каже пресофіцерка 93 бригади Ірина Рибакова. Підрозділ займався технічною розвідкою — ремонтом і перепрошивкою дронів, перехопленнями, виготовленням якихось наземних дронів з вибухівкою, скиданням з дронів.

Зведений підрозділ «Сенека» існував окремо від 93 бригади, розповідають «Бабелю» декілька бійців. Забезпечували його коштами волонтерів, зборами займався Сорд. «У нас усі підрозділи для себе щось збирають і за щось звітують. Мені головне, щоб в усі процеси якомога менше залучалися наші офіційні сторінки», — каже Ірина Рибакова.

Боєць із позивним «Стоїк», який був у «Сенеці» з кінця вересня 2022 року, каже, що Сорд і раніше займався допомогою бригаді. «Наприклад, ще коли я був у роті вогневої підтримки 93 бригади, через нього до нас зайшли волонтерські каски та волонтерські броники на всю роту, — каже Стоїк. — Це знімало головняк для ротного та старшини. Були ще «радейки», старлінки з оплатою акаунтів — тобто, хтось за них платив, і це, звісно, були волонтерські кошти».

У Twitter Сорд постійно оголошував збори на потреби бригади. Задля звіту деколи постив відео — наприклад, військових з купленими машинами чи дронами. Але скільки заходило грошей і скільки з них ішло на потреби бійців, опитані «Бабелем» побратими Сорда не знають. Звітів не було також і в соцмережах.

4. Історія зі збором 3,5 мільйона гривень на п'ять мінометів для бригади почалася в липні 2022 року. 20 липня 2022 року Сорд запостив у Twitter збір на «п'ять польських мінометів» — пізніше він уточнив, що насправді вони чеські.

25 липня 2022 на рахунку, якщо вірити Сорду, було 1,2 мільйона гривень.

8 жовтня 2022 Сорд закрив збір і написав, що на міномети зібрали повну суму — 3,5 мільйона гривень.

14 грудня 2022 Влад сказав, що міномети вже в Києві.

3 серпня 2023 року Сорд написав, що оплачені міномети близько пів року знаходяться в Києві і бригада в будь-якому разі їх забере.

Після того як у Twitter з'явився тред про стосунки Сорда з кількома дівчатами (Сорд усе ще перебуває в шлюбі з письменницею Вікторією Гранецькою. Дівчатам він говорив, що нібито цей шлюб фіктивний), до нього виникло багато питань — зокрема, про міномети. Сорд написав, що питання з мінометами «майже вирішено», і пообіцяв за півтора-два тижні опублікувати всю історію армійської бюрократії та звіт. Наступний тред з'явився 23 серпня — в ньому Сорд повідомив, що закупівля мінометів виявилася «надскладною довготривалою задачею», а гроші, зібрані на них, були витрачені на «інші потреби спецпідрозділу «Сенека». Жодних виписок із рахунку чи звітів він не показав.

Двадцять восьмого серпня 2023 року в новому треді Сорд заявив, що 2,3 млн з грошей, зібраних на міномети, він витратив на закупівлю аналога комплексу «Пластун» для 93 бригади. За його словами, гроші на «Пластун» мав переказати волонтеру та письменнику Євгену Ліру невідомий донатер, але потім Лір втратив з ним зв'язок. Тож спільно з керівництвом бригади та Ліром Сорд вирішив терміново покрити проплату з грошей, зібраних на міномети. Сорд також показав квитанцію про переказ 2,3 млн грн за 25 липня 2022 року. На той момент, якщо вірити постам Сорда, на міномети зібрали трохи більше половини цієї суми — 1,2 мільйона.

Євген Лір пояснює «Бабелю» — 3 червня 2022 року на прохання Сорда він запостив збір на систему, аналогічну за характеристиками до «Пластуна». Згодом до нього звернувся анонімний донатер, який запропонував оплатити систему самостійно. Лір відправив зібрані раніше кошти іншим благодійним фондам, але потім його акаунт заблокували і він втратив зв'язок з донатером. «Зараз це виглядає як скам, але хочеться вірити, що людина щиро хотіла допомогти, — каже Лір. — «Пластуна» для свого підрозділу оплатив зі свого волонтерського рахунку Влад Сорд, квитанцію постили публічно. Того ж літа «Пластуна» передали, він працює понині».

Лір говорить, що Сорд не казав йому, що гроші на «Пластуна» він узяв зі збору на міномети: «Я точно знаю, що систему оплачено з волонтерського рахунку Сорда. Які це саме гроші, я не можу встановити, бо початково Влад казав про позику цієї суми через контакт свого бійця, додаткові збори, перерозподіл грошей та інше».

Сорд каже — він розраховував, що донатер Ліра знайдеться й компенсує йому витрачені кошти. А також стверджує, що збір на міномети він відкрив раніше — 12 липня 2022 року, хоча у Twitter він з'явився тільки 20 липня. Ще одна дивна річ — у документах про оплату. У видатковій накладній значиться сума 2 830 000 грн (Сорд пояснював у реплаях, що це одруківка), а в скриншоті оплати та у квитанції монобанку — 2 380 000 грн.

У липні 2022 року Сорд писав, що комунікує з «Повернись живим» (на той момент фонд вже отримав ліцензію, яка дає право закупляти зброю) про доставку мінометів в Україну. Третього липня цього року він повідомив, що фонд був «не готовий за це взятися» й відмовився. Очільник «Повернись живим» Тарас Чмут каже, що це неправда: Сорд не звертався з питань мінометів ані до нього особисто, ані офіційно до фонду. «Можливо, говорив з кимось із моїх колег (після виходу тексту Влад Сорд показав «Бабелю» скріншот переписки з одним зі співробітників «Повернись живим» Антоном Муравейником. Там Сорд просить подивитися договір на міномети – ред.), але мені про це нічого не відомо, — додає Чмут. — Мені одразу вся ця історія з мінометами здавалася дуже дивною, бо ми знаємо всі складнощі з закупівлею зброї. Але було цікаво подивитися, чим це все закінчиться».

Міномети, за словами Сорда, він планував купувати через чесько-словацьку компанію Framea. Згідно з реєстрами, компанію створили у 2018 році, вона займається багатьма видами діяльності — наприклад, підготовчими роботами на будівництві, орендою нерухомості, рекламою і також купівлею й транспортуванням зброї. Статутний капітал — п'ять тисяч євро. Дохід у 2020 та 2021 роках був від 80 до 90 тисяч євро, а вже в 2022 році різко виріс до 1,3 млн євро.

Боєць із позивним «Стоїк», який перейшов у «Сенеку» наприкінці вересня 2022 року, каже — історія з мінометами одразу здалась йому підозрілою. «Я попросив документи — в кого закуповується, як закуповується. Я не юрист, але за свою корпоративну історію багато вичитував і підписував договорів, — каже військовий. — Я сказав, що це не договір, а фігня. Гроші в тебе заберуть, а нічого не відбудеться. Фірма виглядала дуже мутно. І взагалі, грошей на ці міномети вже не було, тому що, як казав Змій, вони були використані на закупівлю «Пластуна», частково на закупівлю аероскопа (система моніторингу БпЛА) та на певну частину мавіків на бригаду. Але знову ж таки, він говорив — не хвилюйся, ми ще назбираємо, перекриємо, і все буде супер».

Після виходу тексту Євген Лір написав «Бабелю», що аероскоп для «Сенеки» купив Сергій Стерненко, який робив на нього збір.

Стоїк додає, що пропонував Сорду публічно повідомити, що купити міномети не виходить, а гроші витратили на інші потреби: «Але цю пропозицію відкинули». Поки тривав збір на міномети, Сорд також публікував збори на інші потреби «Сенеки» — наприклад, на ударні дрони. І публічно запевняв, що міномети вже оплачені та скоро будуть на балансі бригади.

5. Зведений підрозділ «Сенека» перестав існувати в складі 93 бригади в квітні 2023 року. «З січня цього року змінився командир, і він «поставив у стрій», тобто відправив людей виконувати їхні обов'язки згідно зі штатними посадами», — пояснює пресофіцерка 93 бригади Ірина Рибакова.

Частина «Сенеки» мала перевестися в 78 полк «Герць» (формування спеціального призначення у складі Десантно-штурмових військ Збройних сил України). Стоїк, який перевівся туди, каже, що «Сенеку» планували відродити на базі полку, коли побачать її ефективність, але фактично цього не сталося.

У квітні Сорд перевівся з 93 бригади. Хоча 26 липня 2023 року, коли «Сенеки» фактично вже не існувало, на сайті «Українського медіацентру» вийшла новина про роботу підрозділу. Там Сорд титрувався командиром спецпідрозділу «Сенека» та розвідником 93 бригади.

Євген Лір каже: волонтерам Сорд говорив, що перевівся в 78 полк. Для нього він також робив збори у Twitter. Але за словами Стоїка, у штатному розписі 78 полку Сорда немає: «Я не можу сказати на 100%, бо не відслідковував, але в штатці я його не бачив». «Бабель» відправив офіційний запит до пресслужби 78 полку з питанням, чи був Сорд колись у його складі.

Вже після публікації тексту джерела «Бабеля» в Збройних силах повідомили, що Влад Сорд перевівся до 199 навчального центру Десантно-штурмових військ, який знаходиться в Житомирі. Але фізично Сорд — в Києві, невідомо, на яких підставах. Також, за даними джерел, Сорд намагається перевестися в Сили спеціальних операцій (ССО).

Чотирнадцятого серпня користувач Twitter Kolozsvári Pál спитав, чи готові люди, які вважають, що Сорд привласнив гроші на донати, звертатися до поліції, і пообіцяв оплатити адвоката. «Бабель» зв'язався з цією людиною — він представився Павлом (він попросив не називати його прізвища, але через інші джерела «Бабель» перевірив реальність цієї людини) і сказав, що група адвокатів працює над тим, щоб притягнути Сорда до відповідальності.

«Усі ті факти, що ми бачили в паблику, — махінації з печатками (Декілька користувачів Twitter звинуватили Сорда та деяких інших бійців «Сенеки» в тому, що ті використовували підробні печатки та підробляли підпис командира бригади на офіційних листах-запитах, які направлялися від бригади. Зокрема, такі фейкові запити нібито направлялися на митницю, щоб провозити машини з-за кордону як гуманітарну допомогу – ред), привласнення донатів, нецільове використання коштів — все це підтверджується, — стверджує Павло. — Зараз ми ще думаємо, що робити з людьми, які донатили Сорду готівкою, — це великі суми, від ста тисяч гривень». Павло також повідомив, що заяву проти Сорда вже передали в Державне бюро розслідувань. Зараз у цій справі проходять потерпілими близько десяти людей — це ті, хто донатив Сорду більш як 15 тисяч гривень.

Двадцять восьмого серпня у Сорда з'явилася нова версія — він стверджує, що закупівлею мінометів мала займатися відповідальна особа від підрозділу, а поставка мінометів у частину мала проходити через Міністерство оборони. Сорд нібито вже ініціював розслідування проти «діяльності певних посадових осіб МО». А детальний звіт про рух волонтерських коштів він опублікує лише в тому разі, якщо це не порушить таємниці слідства.

«Бабель» відправив офіційні запити до Міноборони та в Генеральний штаб з проханням підтвердити, чи справді відомства брали участь у закупівлі мінометів для 93 бригади. Офіційних відповідей ми поки не отримали, але наші співрозмовники в Міноборони неофіційно сказали, що це відомство і МО не мало ніякого стосунку до цієї історії.

6. Лєра, яка написала тред про свої стосунки з Сордом, каже — вона й не думала, що історія повернеться так і Сорда почнуть підозрювати в шахрайстві. «Коли я писала тред, просто хотіла попередити інших дівчат, щоб вони знали, хто він такий», — каже дівчина. За три тижні їй написало багато людей — тепер Лєра знає, що одночасно з нею військовий зустрічався ще мінімум з 7–8 дівчатами.

Лєра, яка опублікувала тред про Сорда

«Мене це просто все вкурвило, — продовжує Лєра. — Він постійно брехав. Цей Новий рік він був у Києві, і я хотіла святкувати з ним. А потім, саме 31 числа, десь о четвертій вечора він мені пише, що якась гнилуха несеться, що «нам сказали розчехлить дрони і бути готовими». Я накрутилася, мені було дуже важко. А недавно я дізналась, що він просто святкував Новий рік у маленькій компанії з іншою своєю дівчиною».

Під час стосунків Сорд, розповідає Лєра, часто пропонував їй дорогі подарунки — ноутбук та старлінк, купував зарядну станцію EcoFlow (тоді вони коштували мінімум 40 тисяч гривень), скидав гроші на картку. «Я могла написати йому «кинь три тисячі на спортзал», а він кидає двадцять», — каже дівчина. Вона додає, що при цьому Сорд часто скаржився на затримку бойових виплат, а в інші місяці говорив, що скидає всю свою зарплату на потреби підрозділу. Лєра додає — деякі інші дівчата, з якими Сорд мав стосунки, підтвердили, що їм він теж дарував коштовні подарунки.

Лєра каже, що за її інформацією зараз Сорд у Києві. Але бачитися з ним вона не планує.

Після скандалу в Twitter чотири автори заявили, що розривають контракт із видавництвом «Дім химер». Усі вони розказали, що видавництво не виплачувало їм роялті.

grom-ua.org

Теги: Іловайськ ЗСУ, Міноборони, Міноборони, ЗСУ, ВСУ, Муравейник Антон, Шевчук Руслан, Рибакова Ирина, Поваляєва Светлана, Ратушний Роман, Золотарев Денис, Середюк Алексей, Неклюдов Владлен, Колесник Николай, Стафийчук Влад, Стерненко Сергей, Стерненко Сергій, Гранецкая Виктория, Гайдукевич Виталий, Павлов Василий, Михейченко Андрей, Геращенко Антон, ДНР, Правый сектор, Правий сектор, Революция Достоинства, Революція Гідності, Шахрайство, Мошенничество, Скандал, Аферисты, Аферисти, Стафийчук Владислав (Влад Сорд)

Максим Левченко
випусковий редактор

09 вересня 2023 г., 22:37 | Переглядів: 4708 | Коментарі: 0

Роздрукувати | Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР – національний антикорупційний портал
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

0.042177